

۲۷۳
زخیره جواهر

رفعات و خبره سوم

Bihar Collection

بہار
کتاب خانہ

نشانه نواز حسن از سخنوران محترم و در فقه نجاشی الهامی مبدار در کمال جوانی امیر محمد سرای
 افتخار روز زمان سلطنت شاهنشاهی و فکاک افتخار حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام
 ابوالمظفر محمد بن محمد از نوادگان پادشاه عالمگیر عازر خلد الله مکه مدت ممتد بسبب
 ملائک نواب قدس القلوب استظهار عالمیان سید محمد سخاوت در اقامه و بوی خلد الله
 صوبه بنگال در انضمام نواب آرون رکاب تازه نهادن جو مبارک خلد الله نواب و
 ریاض سلطنت گلشن سخن الهیت ستوده امین خسته سیرت نخل مروند بهار
 دولت منتقم شاهزاده محترم عظیم آدام الله اقباله صوبه در صوبه مکران و بلاد
 و نیشه منظر نظر ترتیب نواب مع الدوله بود و خدمت خطوط نوبت قیام سید
 سالار منبت ستوده لایق سید محمد حیات برادر صفی امیر ضعف العباد مستند
 کردید که قدر زار نمود است حوائض و خطوط که امیر بقیه سیم آید و در
 سخن مرفه مکتب ذرا هم آورده کتاب ترتیب و الله شو نهد و محب در
 نشانه زر الله معی از حوائض که بدرگاه آسمانجا به حضرت علی بن ابی طالب و نشانه آورده
 و الا قدر به ترتیب در آمده و قدر از مکتب است که با امر از عایشه بن محمد
 بلندکن و غنچه رقم پذیرش در مجموع مکتب و ترتیب و غنچه حواصیر نام نهادند

توفیق انکه از سوره با حق تعالی بفرستد در عبادت و عبادت مقدمه و القاب خاتم نظر
 انکه از راه کرم غفور کند در کتاب کلمه کفره مدعا با ارزنده و الله و عطا التوفیق
 حضرت پیر محمد علی علیه السلام بوقت عوص عرف
 اندوزان پایه سر صلاح حضرت سلطان فرات قدر قدرت علی بن صالح صلی الله علیه و آله
 مرگ نه در کتب حکم اثر فیه کتاب عمر حماد الملک در الامام مختور را منجی که تا در وقت
 در الله در یک در خور نموده بکمال در خور نوشت و او در فهم آمده است بعد بر علم
 انوار بطریق فاعده معین حضور بر نور ابراهیم و الله عز و جل و نور زریه و فقه بون
 خدمت که در اوقات لایزال حضرت بنیامر خفته صوبه کمال در نور ابراهیم
 و چشمه نهار حاجت است از لام رسیدن بر غلام نوحیه حاجت مبلغ انقده که در
 از جانب منتقم کمال محقق ابراهیم خنده اللهم لده که نسبت کند حضرت محمد صلی الله علیه و آله
 که در بخلد بر وفق حکم مقدس معاینان آمده است خروج بنیامر روزه بکمال در خور
 و محتاج صوبه با ابراهیم حضرت رسول است بخدمت بنده کمال توفیق که محض مغربان ملکاه
 آسمان حاده موجب که حکم ابراهیم از حق است صوبه بر غلام سلطان اطلاق
 بخشد که مطابق معاد الله و در باب خفته صوبه او در حکم بنیامر حضرت محمد

نرفت لعل آنقدر که کاملاً رخاں برده است تا کول روونه نماید ندره فردی
 مکر در لاب بنجام نورم قوم لوفو اما حالت روونه مکمل از خاک مطور و چند
 روز روونه سخت بهتر و الا بعد دفع مع در آن چند کونه خورنه از مبر راه طلبه
 روونه کمه و نفع کثیر خواهد داشت و در لکه و الا که عا قمار بر غلام روونه مکر
 عرض فرمود که در درخت حفظ و حرمت حاصل مکر به نجات و کلا در کا عا
 و هم با نطق و انشای معاملات و بود بدینور باقی به بر و لوف کوه عبد علی
 منتهای خورشید با هم خود از دراز سرخام انور خورشید در کلا طو زنت مکر
 روزنه حاصل مکر است اما سلطنت و جادو در از زنی قدرت و جادو در
 نوم الفصام لاص نام
 حضرت بنت اوب بوبیده بوقف عرض بار ما کمان محفل جلد کمان کل حضور
 فیض کثیر سعادت اندوران استمان هر امر سر و مکر سپهر خدایت جهان
 جود لری نمریج سلطنت و ناجاداری ماوش ازاده جهان و جهانسان مکر
 نشان و الا نشان واجب الاطاعت و الا ذغال که از سپه جاه طلب و جاه
 کمال غناست و ذره بروری بنام هر غلام نرف صد و روز نوبت اصدار

مافیه بود در مقام منتهی انجام نزول اجلال و حصول افعال از رانی فرمود و علم
 قدم از سر بر خیزد با مشا و معاد استفعال مستعد نشسته و اب کوش
 و کسب و مجتهدات نیکو و سپاس بقدم رساننده فوق مبانات با و عیب برین
 رساننده ام جلیل القدر کرامت میدور یافته بود که همه در امانی نبولش هر دو ^{والله}
 بلند اقبال با و خود کند در کانی تا حال خواهد نشسته غیر سلام و امانی مکرور
 را از حال مناسب خواهد نامد و ز بار کرد و انفس که مستندان قبل ازین ورود و
 بشع مغرب منزه و گردانند و منس در ان بر حال قدغن کند که ضامن ^{منصفان}
 سر کار بد است در وجه کفار و که حصول نبول و کلامی سر کار منیب اما در ^{مندی}
 معروض وصول در آید و اگر خواهد شسته بشدی ^{مندی} مستحکام است مستندان ^{مندی}
 بشع مکرور بدند با و شت هر دو جهان و جهان منیب ^{مندی} در وسطه روانه ^{مندی}
 بزور در باب خواهد نهاد و نهفت لک بودم عمر ار و ام کاکمه و کلامی سر کار ^{مندی}
 عالیقدر و الارقش در بنام کفایان و حسن بن خان و لو امان سلفی
 اص در یافته از انچه بر روانه خواهد بشی و نشت لک رویت که تمام کفایان
 بود و جامع قوم مطابق ان مجال و امانی مکرور بر انچه خواهد نموده در باب خواهد نمود

مدینه
 علم سعید
 علم سعید

نام

بود بر تمام خواهد یافت و پس از در جهان که گشته ای آن خاص
اینکه می گویند از حاله فرسان گشته هر روز پیش در صله کسی که در آن روز
حال در ای گشته بود چونت جفا کرده بود گفت گشته بود و در آن
متعلقه بود که گشت منرف صورتی نوشته و در آن محراب
خست از روی آن محرابت به بعضی از ساله های عینه عده عالی خواهد
افسار عالمها چون ملک با ابد الله در هیچ سلطنت با طع و لادع ما را
عوضه دانست بر عظام محمد الله بعد از قدم تو ارم
و این رو بس در آن مونس کورن با افریقا عوف عوض السالیه ای
که در آن تاب گلاب قدس القاب لوسهاک کلن شا هر روی افوی
نوسانی طار الله مالک ممالک شاهنشاهی جارس خلیل تصرف با آنها
شاه راه عالم عالمیان مرسانه کانی والدان آن و تحت عنوان
که از راه حکم عثمانی و ذره در روی زینت مدون و در
در زمان محمود و در آن محمود زلف از حلال از لایه افوی
با تمام سعادت گشته است با فتره هم کورن و تسلیم

سجده

نرف ۱۰ و در دو خود صوب در را از فرمود استغفار بحال استغفار استغفار
 بر کس کوشش و نماز و قیامت که و کمال تقدم رسیده است تا بابت با وجود ملک
 مندرج بود که محقق از راه باشد و از دست نه باه رحیم رحیم هر دو صوبان در میان
 خدایا ای کاشته با آن از یک طرف و در عهد خان و کفر خان و حسن خان
 و در آنکه هر نور چشم است ملک آن بدکال تیره رود که نفس کشند و در طغوان
 مع زنها با عا که مضروب تمام بدین نور و همگوشش که مقدمه آن که طغوان
 لغوه از راه فدویت بخت شمشیر و عهد هر با بگذرد نیستند که نور
 بر کوشش که از راه مذکور که در در عهد خان که شد ما که در عهد هر
 کس و کوشش مالاق کور در میان لغو مال که مال با مال باشد
 بکریه هر عهد و محقق مغلوب کردید و رحیم رحیم که کوشش است
 همه خان و کوشش خا که قوم با نقل است نفس کشند و در عهد هر
 رویای هر عهد هر که در عهد هر عهد و عهد ای است که نور
 که مقتضای شمع است و فدویت در عهد هر عهد ای است که نور
 و نوری و دولوری و عهد هر عهد ای است که نور

در راه فک و لغت و نحو جان ساری همه حیات ابدی و سره روی سردی
حقیقت نماید و منتهای مرتبت جمیع جان که در این عالم گردیدند از این
بهره در معالی و در این دنیا و خسته از همه حلاوت و شجاعت از جانان مگر
محصن ممان از باب جهان کنای عجز و ضعف و جلوده در زمین و در صورت
که در حال اولیای هر کس فایده کثرت معجزات که در اسم
شبهت به فتح عظیم و نصرت محکم که باعث ارتفاع در پیش و جوی
از معجزات روی زمین است مقدم رسیده منتهای حکمت
رسا که منتهای در و نگاه و مفتح الابواب ممالک شتاب در مملکت فتح
و فروری نامتقانی عقبه بوسان از حلال مال عرصه در کثرت
بیشتر سلام علیه بعد از تقدم لوازم عفو من و اید و پس
از آنکه کثرت با ارفق و ارفق عوض السالمه فی جانب
و هر نام نواب قدسی الغاب و نهال بکنش است
رونی از وی و ستان طاریج مالک ممالک است اینست ۴ حاکم
حکایتی از حضرت منتهای است از همه عالم و عالمیان است

عبد الحکم شرف اعلا محبوب رستم بیک حسین بابا کز برداران و رفیقان
بیخ با نژده ملک رومی از خزانه این صومعه با لذت و احوال روانه مستور الخلد
ببر آمانا نیز با محض زردت سگوان که از خزانه مستور الخلد طلب حضور نور
داخل کردت هزاره همان میان مستحقه موعودت خراسان صومعه یا ملک
جناب عالمیان ما بپوشیده نیت از آنجا که بعد موسم برسات و
خوردن مطابق حکم والد مشیت و اختلافه اکبر آمانا تا کز نیت نبایان محبت
کذا آور زرو واجب بانس و حکله جابت بعد عن تمام نوشته و نیز اولاد
تبعین نموده که علاوه حکله جابت محض آمانا بیارند که بعد انقضای
کام برسات جمله مطابق امر قضا نیلغ امر کز برداران مرقوم روانه
مستور الخلد تقوی محبت طلب تمول مرقوم متعین بقا و کما سعادت
خوردن حکله جابت علی و نفعه و نجاب عالمیان که علاوه حکله مذکور طلبیده
در کباب طهور نشاء بر جو و حبیب دار و بی شمع شرف الدین امین
میکنند مخصوص آمانا نیت ته زریکه از سابق در آنجا موعودت است و در تکرار
از مصلحت حکله مذکور فراموش آید و در حکله جابت دیگر در آنجا بر سر

له در سال حضور لامع النور کفا هدایه که مطابق حکم و الامور
زر بر دستان مکرر روانه است و فخر کفو افتاب جابه و جلیل

برج سلطنت ساطع و لامع بال

خبر است پیران عبد الله بعد از تقدم لوازم خود و این روایت
مرا هم گویند که با افتخار و توقیف محصل الهامه با جانب که کتاب
تاریخ قدس القاب نونهال کل نشانی رونق از قدر و کسب تا ناطق
است مالک نشانی بر حارس خلیق حضرت نامتناهیست باللقه عالم و معانی
ببند که حسب الامر علی القدر عمر و نعمت و عصام الله بنظرون
رویا یافته در امر رفع القدر زینت صدور و منبت که آرزوی ملک زرد خال
در طلب جمیع در کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال کمال
بک انچه که منجه است هر روز در معنی کباب عا که بر دل نه حضور نور
در با تحلیلا طلب انچه است نام لغو و صحت که بکار روز خاندان کور سستی
بجا هر روز بعد وضع حصد که است نام بکار خشت و دار و غیره و لامع و صغیر
کتاب عا کبر که بر معتد حرکت کفا به است سر زنده طلب و تحلیلا و غیره

نور خاندان نورین است و طلب آنچه مطابق نظم و عموم است بجای میداند
حکیم عالم و عالمیان است بعد از بدین کلمات در باره و دفع نصیحت
از کتاب طوائف مطابق امر جلایان القدر و علمای خلد آرد و او است

جاه و طلب از هیچ سلفت ماطع و لاصع بار
عوضت چرخ عالم بعد از تقدیم لولاهم و عیون و لایق و پس از کلمات
کونان یافتند و وقف عرض الهیه تا جناب که در کتاب نور قدس الهیه
نورها کشتن شاه روزی از اول بستان ظاهر ملک مالک است
حارس خلیق حضرت تا مسافرت با کلام عالم و عالمیان میرند که هر
بر آرد و ملاحظه و محامه صورتی در این کتاب است و در آن مرقوم است
در حقیقت نفع صورتی و کتب بنام نور و در این کتاب
سپاه مفسر کتاب طوائف است که کار و اولاد است با نسبتا در عالم
ظاهر و هوین است و لایق آن قوم متعینه است با کتب که در این کتاب
در کار است در این مکتب که در این کتاب است حاصله و لایق است
که آرد و نورین است و در این کتاب است در خود در در این کتاب

نی نیر طبع او صلوات الله علیہ در خواہ بپاہ کج خواہد رفت و چمن
حصار کنایه حکله بر آن و آنقدر و مخصوص را با که حاله کله در کائنات
را مکنان جناب عالمیان نام پوشیده نبت در نور رب
عبر سلام اید نشه تمام و الود که خواہ ظلم تلذذی می کار و الود کلبی
نیز تمام خواہد یافت و از این معنی ملاحظه باری بر کس می صدای حضور
نور در میان است در حاله غیر سلام مولود خدا باری را مکنان جناب
عالمیت نهد در صورت کائنات جناب عالمیان عرصه در نبت
نور اندر این باب بوجیه با مور کوه و عمل الو افاضه جلال
از روح لطیفه طبع و لایع با . عرصه در نبت
عبر سلام بعد از عدم لوازم عبودیت و ملک و پس در ملک
در کس نور است با انوار بوجیه عوض السالیه ای جناب
در هر باب نور است الفایق نورها کائنات است و نور باری کون
طالع الله مالک ممالک سائینت است حارس خلاق خیر است
تسلیقه است و عالمیان میر استانی و اللات است

مخولان که بهای غنایه و فرجه ادوری رینت صدور
بود در زمان محمود و او را از محمود زلف اسلام از نفع و احوال
ساعت اسمعالت فتنه ملاسم کورنش و نسیم و مولی عدل و سبیل
بجا اوله سر ممانات با دفع ملک کین در در تیر کجا ممانات
که از فرغ القدر صرف نفع ممانت بود انفعال موسم ممانت آنها را کجا
ماند در میان سب و زمانه کتینها و غیره و او از م سب نفع عدل و کجا
مصدان نواز و در نفعی نفع و نفع کلام بطور کس خط و کار با کجا
ممانت نشانی عالیه نشانی کللی سبیل ممانت ممانت ممانت ممانت
در طبق بر اوله آنها بر اوله نفع و نفع ممانت در حله جمع و ممانت
نواز و نفع و نفع کور کور کور کور کور کور کور کور کور
و امانت ممانت و بروقت ممانت خواهد ممانت ممانت ممانت
سبیل ممانت ممانت ممانت ممانت ممانت ممانت ممانت ممانت
حنینه ممانت ممانت ممانت ممانت ممانت ممانت ممانت ممانت
نمانت ممانت ممانت ممانت ممانت ممانت ممانت ممانت ممانت

تعالیٰ علیٰ السلام وعلیٰ آله وعلیٰ من تبعهم باحسان
وفاقی واطراف اکر کسری هیچ عدد و روزی در او نشد
و جنت بر بود و در کما میمنت انجام برت بدندان این عظمی
و موهبت که ابا اولاد بر سنان با حق ملک ریش در خوره تکی
عین که بر فرو نشن دار و در وقت تحریف اللہ بر سلام
اگر بنا کف کما سا طویله یا بر فز از نور ان عبده ملک
از نوم الغمام منقاری خستیم قویان مطو و محمد اک
عزیز در انتا بر عالم عبدالرحمن در لغدم لوزم عین و ملک
ولس لعلی لاسم نورث ان ما افکار موقوف السلام علی احوال کتاب
نوار قوتی القات نوبه انکلسان نام روی الی ملک
ملک است بسا و خاستی خانی که را مسهل درت اللع
جسم وعلیای منسلا مریا که بر سلام و اصلاح
اب و مولی مالدرت زره مندرت و فام
وصفت نمک در کما انقوص در سز و ان لرب

هو العاص

منبسط و گاهی بصحت مملو شده علی الخصوص در این روزها لرزه
 بسیار متولی گشته در صورتی اینها توافق نمیدارند نظر قصاص
 بارها مکه آن جناب الماسا را رسید و اینست که مقتضای ذروری است
 منور دراری اینجا بزرگی منور شود و غیر ملامت طلب حضور کرامت نور
 کوه قدم در مرتبه ختمه جناب عا رب انور و با بنده علمه علیه السلام
 باشد در مقام مناسب عمر و جلاله تا بدین شرح سلطه سلطه و لایحه
 عونه داشت بحر لادم عبداللہ بعد در قدم
 نوارم عموست و این رو بس در ادای هر کس که کور نشانی با فقط
 بموقف عرض بارها مکه آن جناب که بوی قدس الفار نوبت کس
 رونق ازلی نوسان طلالی حارس خلایق حضرت منبسط ملک ملک
 نشانی عالم و عالمیان میراندر باله نفاخین است پس بقول عالم
 محدود و زود و خویش و فقر باز و کسب سعادت نشان بوسه عا و لایحه
 انکه طوارق نقد جناب در اخبار سیده با بنده علمه علیه السلام
 در میان با وجه فکرت بودی حاتم زار و دست منظور نظر کسبان لایحه

باری افغان جناب عالمیاناب کهنه تربیت پذیر و فیض ماب حواهد
افتخار عالمیاناب عمر و دولت تا ابد الدهر شرح سلطنت ساطع و لایع بار
بعضی تواریخ مستطاب عالمیاناب رکب اللطیف ^{محطی}
عسند افغانه الکبری جمله ملک مداره تمام قدرخان خدایگان میراند حکم
از تفریقها نیز مننون معرور و بافته که زبک باورد و این دولت در کماله ^{مکماله}
و ادب افغانه استند فقره از اربابین قاعده معین حضور زور و مال و الو
تواریخ مستطاب لایع حکم بقا حکم کم وللا نیز و نفاذ افغانه که فخر خدایه او در
اعماله لایع کاه کامی خاں بلایه سنا کول مرص و الو بند پذیر باب
که خانی کور و قوم خسته لایع مال و ولایه کهنه به حال از غمخور و ولایه میاف
بسته و ولایه بعد از دفع معین دان چند کونه کله در کور لایع طلب و ولایه
حضور فیض کور و ولایه و ولایه کهنه صوبه کمال لایعیت که سبب افغانه است
که در قیاد بروی کم کهنه کمال کهنه نشسته و نگاه میاند از حوض بسیار
رو و ولایه کهنه ولایه و مصالح صوبه مرص لایع در فضا با و الطاف که کانه
منووع است که کهنه کهنه مفصل مرص جناب کهنه کهنه و کهنه کهنه کهنه

رفع کلمت صد و یابد و در سال اول محط اولین بجا آید او حله و در آن
زنی جاه و ولایت تا بین و در خندان بار

تقریباً در مستطاب عالمی نامت رکن الطلوع اعظم حضرت امیر و اللکر حله اللمه السط
مدار از تمام قدرت و خرد و خرد و لکان میر نذر که همی محو و طوفان
بارانندگان صاحب عالمی نامت انالله و اللکر جانب صوبه همی لکر با انضمام
ضمیمت و یونق و محو کس فتن با بیضوب و ازین صحت و کمال
انیت در قدرت له نون و مع سهر و الکر کس از انچه ککر رسد کس
ابراهیم صان با ماه پیش در رسیدن فقر و لانه خست و لطم و نون و محاملت صوبه
بر هم فکس نامت از لیه رسم خواجه فقر و لطم و نون و لطم و نون و لطم
و اوقاب لیدر ان نشا بهت بر امید و دولت که تا بین است فسطح کف و حور
ز در خسته عامر بیشتر نوم غیر متور و تخلا و کله که در خسته ملکان متور بر کار و الل
فر لکر طلب هم سال و در نوصع از ساله در سر کار مع مانده و انما نانش در اند
و فقر و خسته زر که لدمجالات حاله و لادمعوس تحصیل در هر آید نظر در رفع
نانش محو و لوب حسب اللدمعوس بقدر ضرورت و تخلا میسر و لکر در دست خشن

صفت

شیرت طلب و تخیل آنها بنظر فان تاکی در الو متعاقب کا حد مریس لارزانا
رفته در سال خفیه و کلا رسد اللهم خان مسیح کلا در مخالفت کار خود
در تغیر خانم لور کالبدنوب و کلا سر کاجا در راه خود و لایه خاص محض
که در نیمه سبب اربعه کوه خا مطور در آمد و خانم قوم کمانه کوه سلا و در دست
و لاملد تخصص و ادب بر وجه باز کف نیکو کوه هر جا ک نفع با مینان و کوه زبان که
بهمه کوه و در زرد و عجیب در مخالفت قوم فرستاد که کس بدفعه و متواتر بعد تمام
فنت سه طایفه کجاست کمال خانم لور در در کلا حد مریس مبرالذات مبر
تلبس لدر وقوع ملاقات دست و تیا و تلافی ضابطه در مریس کوه نفع مستند
بعد رسیدن و لصدن مذکور هر چه زود لید تخصص عالمان خانم قوم خواهد رسید
مفضل مریس کوه در وقت و تحت اللز مریس لاملد که مخالفت
همه کوه در در کمال دست و لکوه و لکوه مریس مریس کوه در وقت
کنار و لاعت با کلا با کلا خسته و کلام بصفه با کلا لکوه مریس لاملد
شس دارند هر تقدیر کلا لکوه کوه و لکوه لکوه مریس لاملد کوه و لکوه
بسیار مریس کوه مریس کوه و لکوه مریس کوه و لکوه مریس کوه و لکوه

باز گفتند که هر چه که در کتاب و غیره در این کتاب در نظر است در این کتاب
 بارش الله که در این جهان و جهان دیگر در این کتاب در نظر است در این کتاب
 موافق خطی که در این کتاب در نظر است در این کتاب و در این کتاب
 بعضی نویسندگان در این کتاب در نظر است در این کتاب و در این کتاب
 چهار ملک در این کتاب در نظر است در این کتاب و در این کتاب
 قدس القادر و قهار جویند و قهار در این کتاب در نظر است در این کتاب
 بیست و پنج سال در این کتاب در نظر است در این کتاب و در این کتاب
 معارف اللغوی در این کتاب در نظر است در این کتاب و در این کتاب
 عالیشان در این کتاب در نظر است در این کتاب و در این کتاب
 ملک در این کتاب در نظر است در این کتاب و در این کتاب
 موقوف در این کتاب در نظر است در این کتاب و در این کتاب
 از این ملک در این کتاب در نظر است در این کتاب و در این کتاب
 که در این کتاب در نظر است در این کتاب و در این کتاب
 دولت و در این کتاب در نظر است در این کتاب و در این کتاب

علاء تو بخانه و لایق است در بلدی که بنام محمد مقرر در سرکار و الله اعلم بحکم
مقرر در روز جمعه در شهر است که ما بصره هم همه ندون است کاتب و سرکار
طلب آنها در حلاله ^{الغنیه} و بنام علی صادر است که اوله محمد اور ملاک است
به بر و ان منس که در محله است و الله اعلم بقدره که اوله است بطریق حکم مقرر در این
مقرر جمعی است بخوبی از این در دستخان نوکاید و در ملاک رومه است تخلف آنها
بر حکم ای بری حلاله مقرر در شهر است در ملاک و طلب هم مقرر حکم
و الله اعلم بقدر ملاک رومه حلاله مقرر ای که اوله مقرر در شهر است
از وقت پیش از این در باب فوجدار و از این حکم مقرر ای که اوله است در حلاله
مقرر در روز جمعه که حدیث مقرر ای که اوله است الله و الله مقرر در شهر است
چونکه در این ایام و اما است الله و الله مقرر در شهر است و از این حکم مقرر ای که
یعنی در این ایام خیریه مال جا که در این ایام مقرر در شهر است که مقرر در شهر است
زار ملاک مقرر در شهر است خیریه مقرر در شهر است که مقرر در شهر است
لا حکم ای در این ایام مقرر در شهر است خیریه مقرر در شهر است که مقرر در شهر است
یعنی با اوله مقرر در شهر است و از این حکم مقرر در شهر است که مقرر در شهر است

۱۱
سند خواهد بود و بعضی موفقی خواهد داشت و بعضی ناکام
نماند و بعضی مکرر موفقی خواهد بود و در جناب شاهان کبریاست ختم
و مهر کلامی الهی کار در آن کلام که در آنست که خود چو کما کفر و فرستاد انعام
و آن فی صامه در آن و انور به برادر الو فخر طبرستان امر عالی و در آن
که بعد در آن الو فخر طبرستان موصی را با عنایت علی مبنای خود
با مهر در آن کلام که در آنست که در عار هم نام کفر و فرودی
فکر نام کفر در هم کفر است ظاهر است که لاریه
الاسم خان در یکیش در هر دو جنب کفر کفر بود و موجب
مفوز بخلاف کفر و مصلح کما طلب ملذذات جمعی موعود منعست نهان
در کار و اولاد و حاکم را الیه کما جمعی لایق و منت خرد و مال
که در آنست که در چهار کتب رو به در در آنست که در آنست که در آنست
و بعضی کتب کمال بود و همه را جبر آورد و شب بخانه خود
که بعضی کتب در آن کلام که کفر است یا مکرر است و بعضی
و در آنست که در آنست که در آنست که در آنست

بنا منقش معروض گم کوه و در این مندر کوه دره و غیره حال
حاله و الله اعلم بحقیقه کله عملاه لاریت ه رکه سخاں قسام دانش
و مالوا صبر و تکیه من و کله زلا و لافعه رود و عرض و صواب در کله
فراوت طلبد دانش سخاں مندری او کله در پیش کوه سخاں و نگاه
هزار و صد و بیست و سه رو به لغاریت هزار و صد و چهارمان در کله
در دره و در سخاں طومار و بیست و سه هزار و صد و بیست
نه و بیست و سه رقم کله منب لاه و در باب کله و سخاں و حاکم
و شصت و سه و بیست کله منب کله لاریت ه لاریت سخاں او با کله
در کله و کله طله لاریت محض کله لاریت و کله و کله و کله
و کله و کله و کله لاریت محله کله کله کله کله کله کله کله
و کله لاریت کله و کله کله و کله و کله و کله و کله و کله
کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله
رو به کله کله کله و کله کله کله کله کله کله کله کله
کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله کله

۱۲
و بحوله مولانا و مالک بود که حکم صادر شود معارضه افکار و ادب
نابان و درختان بار
عالمی تا این السلطه عظیمه صدر اختلافه لکن جمله اهلک برار هم نام
خداگان میرساند و در سواد حکم اوست افش بر
در این سواد صوره کالاد و اولی و در و در سواد
که در سواد در سواد اولی و اولی و اولی و اولی
تا که از این سواد در سواد اولی و اولی و اولی
منوری صوره که در سواد اولی و اولی و اولی
صورت که در سواد اولی و اولی و اولی و اولی
شد و منی و در سواد اولی و اولی و اولی
و منوری العاده خاتم نور و در سواد اولی و اولی
رود که در سواد اولی و اولی و اولی و اولی
در سواد اولی و اولی و اولی و اولی
حکم و در سواد اولی و اولی و اولی و اولی

۱۵
معدن
سوادت مطابق آن جلد نور روزی و لاجرم لایع و لایع لایع لایع لایع لایع
کافه محال با یکدیگر است در ۳۰ هزار است از آن مبلغ
در آن حال است و در یکدیگر است از آن مبلغ هر قدر نور است حکم
معدن نمون اولی به سبب طعمان آب رخا با یکدیگر نور و نور
شد از یکدیگر و لایع که در یکدیگر است و در آن است و در آن است
برگشت از یکدیگر در زمان حضور لایع و لایع است که در آن است
بدان قدر اولی که در بعضی کوفه است در لایع است که در آن است
منج و صایح است که با آن است از بیفالی لایع و لایع است
با معنی بود و در زمانه و همین در لایع است که در آن است
موتی است که در آن است مطابق آن در آن است که در آن است
که در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
و در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
در آن است که در آن است که در آن است که در آن است
است و بیفالی و غیره کافه که در آن است که در آن است

اگر راه نیاید و کس توقع نیاید و عذر میسر است در میان ما نزد تحقیق نفعی سرشته آن
 با کم و کاست بدست میسر است در میان و قانونی است درست کرده بی او و بگروان
 مقرب آن که عطا بود که او در مال و لعل تمام و بجز منعمی و از آنجا که معامله
 تحصیل از نیکاشن زمه میسر است در میان و مطالبه هر چیزی جمله نوار که نوزاد و نصیب
 در وقت آن تعلق بدو است و او بر همه بوجه خدمت در وقت تحصیل
 در وجهی مذکور بفرموده است بنام نیکو نوزاد که سبب ده اندر و در همه تحصیل نفعی
 بخلاف عام و اوصاف نفعی سرشته تا با زرقی مریون که با بهر حال در راه
 سابق در دست نفعی بفرموده است که سبب نفعی نفعی و سبب نفعی نفعی
 خواهد بود و سبب نفعی میرود و در نفعی در نفعی نفعی نفعی نفعی نفعی نفعی
 حاصله نفعی
 آنگاه مملکتی حاصل در نفعی
 نفعی نفعی نفعی نفعی نفعی نفعی نفعی نفعی نفعی نفعی نفعی نفعی نفعی نفعی نفعی نفعی
 قابل است و نفعی
 معامله مریون نفعی نفعی

مجالس

که کفایان خواست ز روز نور و مجالس جایگزینش مرسوم بود و در پیش از آن
که روزی در کاه دریا ضبط جایگزین با جان و غیره پیشش نور بود با فتنه از مجالس
صالحان بود که همه خانها را از انوار کاه به بعضی موقوف داشتند تا یک
جواز خط خانم نور بود و از آنجا که کاه فتنه کرد و نور بود و فتنه در آنجا
مقدار بر طبق آنجا که معارفی از آنجا به دست آمد نظر از آنجا که موقوفه است
کاه جایگزین نور و کاه ضبط است و فتنه از آنجا که و حلاله با آن و در حقیقت آن
بعضی اولاد است مطایع علیها که این است
و بعضی حصار کاه فتنه کردی چه است ملک در آنجا و فتنه در آن است
میرا که همان کاه نور است و نور و کاه که در کاه و کاه و کاه و کاه
فتنه از آنجا که فتنه نور و کاه
این است میرت نخل بر زمین نور و کاه و کاه و کاه و کاه و کاه و کاه
زات و فتنه نور و کاه
مجالس با آن نور و کاه
کاه که آن نور و کاه و کاه

آفتاب و طالع تان باد
معرض نوار مستطاب عالمنا بباب

رکاب نضنت العظمیٰ ضد الخلد و اللبریٰ و جملة املاک مدار المطام قدوهان
خدا بجان میرا نذر بیا در بوار بر طرف باقی آری سه اوله هم خان منجمه
منجمه شهر در بوار کفا بداشت خود مو اجبت و نشت رفته بر امر انکار کوه
جهان مطاب و شرف صد و در با ملک بجان ندره در کفاه ملک انقدر مطاب حکم
از غم ممال آید و خجسته و صد لاله لاله مطاب لاله در جو و در جو حکم
لعل حسن با حق که در ک طوار بر با لاله عالم و عالمان تمام در لاله ما کند کوه
موضوعات راند مطاب حکم بر ممال آید و احکام قدسه که من لاله در باب
و صواب در طرف هم با جان در ما حمله حمله اگر کوه در و در و در و در و در و در
در و در
حاکم مومی الیه نصیر است اندوهام لاله با در لیس در ندره و در حاکم کوه
و حاکم لیس ساقا معصا و مرفعا و صد
معنا یک با بلان کعب خاک کور بار بار و در
بوجه حکم و لاله الیه معمال آید و حکم و حکم

کتاب المیزان فی تفسیر القرآن

الله وارضوعه من حمت وعلی مرتب
 وول نزلت خالعتان ملوک محبان له هوان شمول الطل وائلنا وعلیش
 دانت محالنت تین دارلو هو در لهما نرسا و ناء وعلقا بحسب لاکر فوق
 بران متطویر مشهور غیر مشرب که مبعده لعه که حسب اللام جمل الاعداد رقم
 پدید خاتم قوه تمام شد بود در حسن از مبعده لصلب الودت و حفت مرقوم بود
 که حکم از در و قاج ملبد حاکم علم بر ص بار با مکنان حسنا عالمند بر سید که تلعب
 نام او غیر نیست و قاصد الاله طاهر که بنامها نامی مهر با کسب ساخته رکاع است
 جماعه مکتد قاصح مورس لکعب که اولاد شکر باد و خوف و تقدیر مورس بود
 و نیزه منتکالان به کام مورس در خشت در انما نیزه قرار الی مورس و غیره
 منضوری نامی ماعطه فصل الیصلب عمر کسب و ص بر مورس و قاصد حاکم الاله طاهر
 که مبلغ نقد و کسب بابت سالیان نوزده و در ستم افعال بقضی مورس لعه
 منطاع اعجاز کعبه و مال سالیان مورس و مورس خوار مورس نام و کعبه و ص منضوری
 رسد که فیض الی مایه حلیب و لوه که الی کسب و حاکم کسب سالیان مورس
 طلال الی در سرفصل و در کعبه که مورس و در کعبه مورس و مورس الی مورس

کار امیر و اللی جاری است بنابر آن سالی که در این
 کلامی تملک است میر در انصاف سالی متوجه است که فحش است
 نوعی مبدع است و نیز که امیرش را الله ما لا یغوت بحال خود
 که نوعی الله مصلحت فاش است به باوای فکرها نهایی سالی طلب است
 و غیر السانی است بافت ندانم ط و ام مار
 همگی و توجه است به سالی و نقد است خرم طالع الهی فرحان و خند
 با لار و اول است مرتبه شریف و عود است مملو فحش
 لهذا مخلصان را بعد در ظاهر است نای اولی که مخلص
 و هم که در احوال خود بر وزن است فحش و غیره که در کلام
 نفسی است الهی فحش است در خط است علی و صاحب فحش
 بارگاه و عظم است و جای بهای غنا با خود بر من و روان و فوط الط
 حرافه من و مکان با مملو فحش است عود است بحال من
 بالذات و ما که شش و ط بر وزن است بحش و است مملو
 انو فحش است عود است لایان لهذا اللی جبار و فحش است

الاصول

دل مدارج اقصیٰ کما و توفیق که تا زمان در یافت موصلت و انوار البصیرت که بهین ارزو
 شتاقان مستطاب بطیرت قایم محبت شمایم بد که ملاقات روحانی و کماله با
 است خاطر ز دستنی ذخایر را سرور و متبهم میساخته بختند ایام نشی و ایم باد
 رفعت و نهوردت نگاه شجاعت و جلالت از تباراه
 شمول عواطف ذات سبحانی باشند بعد اظهار مراتب شوق مشکوف باد
 نه در نیوللا از روی وقایع حضور لامع النور بطور بیمنت که از درگاه آسمان جاده
 بخلیل حنا بابت خسران و تشریف تفقدات باد نیشا مانده و صدی ذات
 و یکصد سوار بان رفعت بنانه اضافه مرحمت گشته از استماع این فرود
 در حمت آنر خاطر تو در ما شرد و بیعت کردید از تقدیر آنگاه این معنی را بان رفعت
 و شجاعت دستگاه مبارک گرداناد و روز بروز در راه حق
 کما و ترصد که تا زمان ملاقات مرت ستمت بکاشش احوال عاقبت
 اشکال اتمیج خاطر را باعث شوند ایام بکجام باد
 خدمت نواب مستطاب صاحب القاب مهم بان قدر دان بعد عرض نیاز و ارزو
 ملازمت اکبر السعادت عرض میدارد که از استماع نوبت را با امید

الحمد لله رب العالمین

بسم الله الرحمن الرحیم

تشریف آوردن انحرابان قدروان اهنان فرخی و فرخندی بلبلک خفا از نشانی
جهان و جهانیان انقدر بخت و نشادمانی و مسرت و کامرانی دست دادند که از آن
بحرف صوت جبارت و سخن سرای استعارات بگذارش در نمی آید از آنکه
کار ساحتی نفضیل و کرم نامتنهای خود بعد مسافت را بغرب جور مسدل کردند
امیدوار است که با سر به اوقات برف نداشت ترف کرد و بر خورد در خفا
به نیابت فقیر در آن که طو از قیام دارد و چاکم سعادت اندوز ملذمت خواهد
کردید از آنجا که بر خورد در مذکور در آن که فتح رهبر می انداشت از جهت خطر
همیشه تضرک بود بحال از تشریف آوردن انحرابان قدروان تقویت تمام
دست داده همه جهت مشمول جناب است ایمنه و مورد توجه است به کشته
در ظل حفاظت محبت خواهد بود انقباق اقبال تابان باد

رفعت و محبت بناه خلت و موالات و مکتبه و مولود
در حفظ الهی بوده کامیاب مطالب پسند بعد از توفیق بوش بدنه مانند کلمه
مودت و وداد یعنی مراد مسرت بنیاد در هنگام و فوریت و مشمول است
رسید چون از منشا نشین نسایم محبت و اخلاص فایح و از فی اوی آن تمام

نود و در اختصاص راجع بود و ماغ دل دوستی منزل معطر و مشت مظهر نود و در ذخایر معجز گردید
 آنچه از سعی و تقید خود در سر انجام امور متعلقه دوستدار است ارقام یافته بود و موجب
 از و یاد مواد نمودت گشت یعنی که مقتضای روابطه قدیم در انجام مطالب فقیر
 بر گونه لوازم بی از کفایت فوه فاعیل خواهند آورد و پوشته احوال عافیه استمال اطن
 نکل مواظب را سرور و متبع خواهند داشت و بعضی مقدمات که پیش ازین و الله دست
 جمله ملک در راه مهمام معروض داشتند جواب آن را حاصل نموده خواهند فرستاد ایام لکام
 الله تعالی ذاک نموده منفات وزارت و صلی مرتبت است
 و عوار از منزلت خان عالیشان ملاذ مجبان را همواره بر سر خدمت و کامرانی
 تمکن داشت که کامیاب مطالب دارین در راه بعد از از ادعیه و رفیه و اشنیه زرا که منتهی
 رای تو در اقتصاد مسکرت اند که چون نوبت ساسی در سر انجام کارهای فقیر مندول است
 اجتماع فرستادن و کسب بدربار جهاندار نبوده لیکن برای بودن حاضر خجسته
 و یاد و لکن امور موجوده نوبت زمانی را بکالت در بار صلا مشور نموده فرستاده
 جنگم در انجام رسیده نوبت ساسی حاضر بوده مطالب موجود را بیا و فرستاد
 خواهند داد یعنی که مقتضای روابطه اتقا و هر گونه تعقیبات کاری در سر انجام آن مندول

خواهر گشت ایام غمش و زلف طوام مستدام باور
تا سبک است ربانی و عنایات حضرت خاقانی بهیسه قرین حال خسته آمال
رفت و عوالی بنامه در رفعت و محالی دستگاه ملاذ مجبان با بعد از انظار
مرتب شناساق ملقا محبت آبات که ما فوق بران متصور نیست مشهور و مشتمل بر
کردنیده می آید در ستان زلزله نون فوق را که از دل بدل بر تو اندازد رست
از جان بجان بر تو اندازد عبارات زلزلین در استعارات دل نشین منصفه مان
نمی تواند آرد و حدیث ما بزبان مستقیم نماید رست از آنجا که اطفال
حرارت حرمان در زلزله از معاصات یکدیگر نیست ترصد که حاصل ملقات
بجست آبات که میباید طریقت بارقام رقیام و در او که زلزلگی ملقات روح
و مکالمه زبان است مرست افزون دل تمام و منزل می نشیند پیشد ایام
و ایم بار سبب پیشه محبت خصوصیت دستگاه همواره مورد عوالم
با دست ای بوده معض همرام باشتند بعد از شرح بنوق بوشیده مانند مکتوب نمود
اسلوب که حسب الامر فیض القدر در قسم زده ملک نمود ملک کردنه نمود
سید فریوم بود که همه نامه حوالی مبر علل الدوله مرحوم که در مکتوب من مملکت

تبر

تبر

و ملکه بنما و ارفع است از نامت حصه کم کردی و در دانش ما افراد و محقق
 و از نامی دیگر خوبی مریور که بغیر طبع حسب الامر جلیل القدر از مکر کردی و از آن
 مثارا البته نویسنده فرستاده بود گفت ان معروض بجناب متعین گفت
 ابوعلی فخر رازی صد دریافت که از جمله و از نامی خوبی مسطور شخصی که در در احکام
 شاه جهان باد و در دار السلطنه لاهور اندک اسمی آنها تحقیق نموده که
 که جهت حصول هبه نامه بنصردمان ان امکانه امر راجع القدر صادر کرد و ویسالی
 و صبه های میر ابو الفاتح و میر محمد شافع و میر ابوالفتح و والده های محمد سید
 و میر محمد صالح و غیره را که در جهان کلمه بر اندر ارضی ساخته هبه نامه حصه نشان
 بدست آورده ارسال دارد و ازین فرقی بعضی اسمی که ضعیف اند از دلبان
 و بی انما لول بنده بکیم و رفعت و عوانی بنا که بغیر مطابق امر جلیل القدر فرد
 اسمی و از میر عبدالکریم و له که در شاه جهان آباد و لاهور انداز مکر کردی و غیره
 نوشتند و بر نام و وجهه که در جهان کلمه بر اندک سعادت و رعیت محمد مادی
 نائب بخشی نزد آنها فرستاده استند عای هبه نامه نموده والده محمد صالح و در
 میر محمد ماسر و والده میر ابو تراب و صبه های امیر حسن و محمد و میران میر محمد

و صفة نای او قبول اجمع کرد و در بیان و صفة نای بر الوافه خرد که صغر از نیر ندرین
باب راضی نشده اند و بر محسب مدبر گفته و صبی آنها بوده و فوت شده
بفصل که اجمعی را برضی عالی خواهد رسد اما هم کام یاد
سبادت و عوالی بنامه محبت و خصوصیت انعامه همواره مورد احترام
بوده و بعضی اهرام باشند بعد از شرح توفیق نوشتند که مانند مکتوب خود را
که حسب الامر رفیع القدر کاشته بود و در رسیده مرقوم بود که مکمل سخن علی
باب بر علی داد و در مرقوم در بلده تیار و بلده سلمی واقعه است و اجماع
در مرقوم مرقوم سبادت بنامه محبت و بر حسب نسی و بر علی است بر آن مرقوم مرقوم
برضا و غیبت حمزه خود را تیکیش سرکار عالی نموده اند حمزه و از زمان دیگر در جهانب
مکاند مرقوم کار مینست اما تعلق مرقوم چون خوبی مرقوم برای نگاه داشتن اسباب
کار خجالت در بلده مرقوم مطلق است ام جلیل القدر مرقوم نفاذ یافت که قفو و ازان
نیز بر را بر مرقوم که راضی شوند خواهد بقیعت خواهد بعنوان تیکیش راضی نموده همه مامدان
بوقالتند و مرقوم که میگویند که آنها را رضامند سازد سبادت و عوالی بنامه انبیا
باب بعنوان است که لازم بود مرقوم که ای گفت و منش را الله و سر او در کمال اینها همه

حصه خود مانوشه و از ندر و رای حصه و از زمان و یکم کردائی مد کور خطا نمود که بعضی
 از آنها در این استند و آنها که نیستند نیز از آنها جداست که بعضی از آنها که یکم کردائی مرقوم
 بر افراد حسب را که نوشته داده صح است نامنه بطور و رسانده شد از آن
 واضح خواهد کرد در امام لکام مال سبادت و عوارفی بنابه
 محبت و خصوصیت و نگاه نموداره مورد و هر چه بدست آمده بود و موقوفه علم
 باشد بعد از شرح نون نوشتده نماید موقوفی که در رسانده بود و در رسید
 نوشته بود که در نوبت موقوفه بار با مکان جناب عالمینا کانت
 که کلمات تنول و کلامی سرکار مهابت انار که فقر در آورد آوری زر و اجرت
 و بطریق امور فروع القدر بعد از عامل محال خالصه و الا نحصه بود و اجاب عالی با اقام
 رو در عمل و غیره عاملان موقوفه کشته و سرشته که کاغذ کلمات مرقوم از نام
 عنده عمل محال خالصه تصدیق و کلامی سرکار مهابت انار رسیده ام حلیل القدر
 صا در است که فقر کاغذ مذکور را در دست نموده جناب عالمینا
 موصول دارد که مطابق آن بندوبست و وصول زر در ماتی بستان ایدر موقوفه
 موقوفه کلمات مذکور را مطابق حسب الامر عالی که در باب بندوبست آن کرامت

در دو مافیه بود بر فرد ذلیل و غیره عالمان که محال مکنور بحال از حساب لغت محاسب نجیب
تغیر کشته حواله نموده و آنها کافیه محال فرجوره در اینجا زسانیده اند
از حساب عالمیانیاب با آنها کسب در و که کافیه فی و لاهی محال
مجموعه مقصدان سرکار عالی رسالت از نام حکام مابو
الدعای و آن فرجه صفات وزارت صحالی پناه اکتب و عمالی
در کجا و اعضا داد و در سنان راهواره تمول الطائف خویش در شسته
که حساب مطالب ایشان در او بعد در اظهار اشتیاقی در یافت
ملاقات بجهت امان که مافوق بران مصور منب منهو و ضمیر خود در در
می اندیشه انفع که فرجه کلاک محبت سلاک شده بود در زمین
زمان جمعه وصول افزونشان چون منب بر حرمین این آن بود در عین
خطر گردید در باب ناکید وصول زربانی محال که بیش از این صورت کفالا
به قبول و کلاسی سرکار منب است اما بعد از منب هر قوم بود اعضا و انفع منب حکام
کار سرکار عالی را سعادتی خود را کفالت در ماده وصول زربانی طریق
اطهار خواججه عبد الرشید مقصدی و کلاسی میامن اما هر کوه منب و کوشش که منب

مینوید از کما من فوه منصفه طور می آید و در سنی مفضی ان مسک که بازماند
 با قنای ابواب مکانات ممدور و متبج می ساخته باشد امامت
 و ایاماد الله تعالی است سنوده صفات
 و عوالی و متبب نهامت و لک مملکت خان عالمت ان ملا و محامرا
 مورد مشمول الطاف بی انکاف خویش داشته که کامیاب
 مطالب السابق دارد و بعد اظهار اشتناق در یافت ملاقات
 بجهت امان که مافوق بران ممدور متبب مشهور و ضمیر منسب گردانند
 منصفه انفسه که حسب الامر فریب القدر رقم بد برجامه نمود و شناسنامه
 نمود در حسن از منته حوره وصول کرده و قلم بود که در بنام مفضی بار مکان
 جناب عالمتاب گشت که بعد از نامه دار مفضی نامه مفضی و بی
 از جای که محل مکان کرده بود غیر حاضر شد امر حلیل القدر منصرف صدور
 که قهر بعد از ممدور و فراری اعشار نموده و لعل او را فکند و چون
 مومی الله در جهت که ممدور مفضی دارد و مفضلانش در اینجا است بد حسب احضار
 او نامها نمیکند در نام ملا و ابیس ازین حکایت شده سادت و قوتگاه

میرزا مهدی نایب انکلا و الاصباط هر نمود که بعد از آنکه در شهر نوری
خبر شده و چون احوال ظاهر سخت که مومی الیه همراه بواران
که طلب او از حساب عالمها نایب مبعوث گشته بود در وقت
شکر طوبی که کرده از محبت و تکلیف بعد از آنکه موم را نقد کرده
و برای اجتناب از متعلقان او تا که در زلفه امام محبت و آن وقایع
الیه تعادلات ستوده صفات محبت و عوالی مرتب
مستند و اولت فرزند خان عالیشان ملا و محمان را همواره
مشمول الطاف الکافی خویش داشته که مایاب مطالعاتش
دار و بعد از اظهار اشتیاق در یافت ملاقات بحسب آیات که موقوف
بر آن مصور منیب مشهور و فخر مبرک گردانده و مفروضه کرامی که حسب اللہ
عالی فرستاده و جامه مواخات نشسته بود در حسن از منته صبره و وصول
که موقوف بود که از روی عواد حسب آنکه موم که عرض باری با گفتن حساب
عالمها نایب گفت که کد ای ولد شرح بدو کن گوید که موم عرف
سری محل ظاهر نمود که نمیر و بدر کلان منت را البت باب کند خورد و طاج مسجد

در عمل شجاع است و در ایام خاننوره اکثر مردم در اینجا فاتحه میخوانند و تسبیح میگویند
ماه محرم کسبند مذکور از صبح تا دوپهر و چهار کهری روز متحرک بود و بارزدهم ماه مذکور
که کسبند مرقوم را شستند باز طعمه در حرکت آمد چنانچه کجاسته در روغن انجا و دیگر علامه و
فعله نیز همین قسم اظهار نمودند امر رفیع القدر صا در شد که فقیر کیفیت را گفته
تخلیق نموده بر کفار و ملاذرا فقیر از کدای مذکور و عمل و فعله انجا که تحقیق نموده ظاهر
نمودند که در الواقع کسبند مذکور است پنج و دهم ماه محرم از صبح تا دوپهر و چهار کهری روز
در حرکت بوده و صبح آن نیز که کسبند مذکور را شستند باز سستی در حرکت آمد
چنانچه اکثری از سکنه شهر نیز اظهار این معنی نمودند اما هم صحبت و نشانی با هم بود
بمقتضای آنکه حب الدم جلیل القدر در قسم پذیر خامه انجا و تمام شده بود
در حسن از منتهی بهره وصول از فرشت مرقوم بود که از روی واقعه تمانه سلامت بپوش
بار یا فکشان خباب عالمیاب رسید که سید بعد از شیخ افضل دار و غم نواره
تا مکید نموده که باروت و کوبلا و غیره آلات خباب بالادی نواره موجود باشد که
بهنگام زد و کجا را بد موی البیضا هر نمود که بخوبی مصالح بالادی کشتیها موجود است و
شرب و باروت نهال از زمانه گذشته بوده امر رفیع القدر صا در شد که فقیر سرب و باروت

در

سالم و در مساجد خالصت من موفی و نفعها لای موند و در جمیع البت با هر چه طریقی
و شکی در کاف و ملطع و در ذی الیه و لا تعد و لا تحسب است موفی که در قیام محب طهر و رفیق
کمال کمال است بود در کثرتش و هر چه در کثرتش و در بلاطه قدمه بر لایله و در طهر
از برای کمالش و در کثرتش و هر چه در کثرتش و در کثرتش و در کثرتش
و مفتح شدن قطع الطریق که در کثرتش و در کثرتش و در کثرتش و در کثرتش
پیر و ازین سیر و کارهای نامانی از لایله و لا تعد و لا تحسب است موفی که در قیام محب
طهر و رفیق کمال است بود در کثرتش و هر چه در کثرتش و در کثرتش و در کثرتش
همه حال معلوم و مضمون در کثرتش و در کثرتش و در کثرتش و در کثرتش
بهر کثرتش و در کثرتش
دریم ما
الاعمال و در کثرتش و در کثرتش و در کثرتش و در کثرتش
خداوند است ان ملائکة اللہ علی الارض و فی السموات و هم علی کل شیء شاکرون
کما در کثرتش و در کثرتش
شیخ که کمالش است در کثرتش و در کثرتش و در کثرتش و در کثرتش و در کثرتش
قیام در کثرتش و در کثرتش

موقوفه مذکور در اراضی مستقر از جهت رعایای برکنات موقوفه آدای مالو اجب و تردد زراعت
 نتواند پرداخت نماید از قسم پذیر خامه تمام و مسک زد که پیشکاران تا کید رود که هر سال
 مذکور بقدر غن تمام برکنار زد که دست تعدی و تصرف از برکنات مذبوره کوتاه سازد
 که رعایای آنجا بطریق صحیح تردد زراعت و آدای مالو اجب از قرار واقع بر وقت منبوه باشند
 ایام محبت و نفا عوام باد الله تعالی ذات ستوده صفات و
 عوالی مرتبت است و عالی منزلت خانواد نشان ملاذ جهان اقتضاد دوستان
 را اعمواره متمول الطاف خویش دانسته کامیاب مطالب دارین درازد
 بعد از دعوات و اذنیات و تجیات از کلمات منبوه و غیر منبوه که در اندک درین
 از نوشتن مشحین شرح برکت الله نایب و بوالاصوبه او دل ظاهر شده
 که در این لیسر عبد اندر میدار حوزول برکنه کاسه چوره مسبلی از محصول
 برکنه مذکور متصرف گشته بار فضایی خود در برکنه منبولک متعلقه بکلیه کلی سکنت
 و زبیده از آنجا که در برکنه کاسه چوره ناخت و تاراج میشد و اینجاست بقوه
 رعایا و برهمی وصول مالو اجب برکنه مذکور مسک زد در صورت بدون دستگیر
 شدن معتمد مذکور و فضایی او نهد و نسبت برکنه مذبور از قرار واقع منبوه باشند

اهدت و عوارض است خالصت آن ملوک و محبان را مولود برستند و کام مکنند که صاحب
 مطالب در این باره بعد از او چه در فیه و ائینه نیکه مهتوسه لیرتوه افترضا مکنند
 که هر یک کم از تر و اعلا که پیش از این در باب کمال شش در این احوال است مقرر و مقرر است
 و بطور حق احوال با این که در سایر مقرر است به سبب هم بعد در این است نیز مقرر است
 بود غیر مقرر و در این بعد با این که در این که طوارش است در عالم و عالمیان قیام و الله
 که تا بکند که در این است مقرر است و در این است که در این است که در این است
 موافق ضابطه تن نماید و عرض علی رسانید و محبت غیر مقرر است به سبب هم بعد در این است
 و در این است که در این است
 و بکند و در این است که در این است
 و در این است که در این است
 و همین است که در این است
 فرید که در این است
 در این است که در این است
 که در این است که در این است که در این است که در این است که در این است که در این است

و خوانی و نیت نهامت و اولت منزلت خان عالیجناب ملاد و محبتان را همواره
منقول الطاف بی ادب خویش در کتب که بباب مطالبت این دراد
بعبار اظهار اشتیاق ملاقات بجهت آمانت که مافوق بران منصوص نیت من بود
ضمیمه کرد و اندک از اسباب شایع مرفه مرت افروای مفرشدن حد
و قباله کفاری صورت با نصاب خدمت شخصی کوی از کجایه خلافت همانا
بکمال غایت و الطاف خردوانی با ملاد و محبتان الواح اسماعیل و خورق فنام
منزلت و ناکامی دست داده الله تعالی و مبارک اسمعه را با ملاد و دوستان
و حسیب اخواهان کنکرت بخشند و مبارک کرد و انرا و انرا فی ان مدارج
اعلی و مراتب افضی که منت کناد و ایا بجهت مدام باو
بخشند تواریب مطاب صیغ الفایب مهران فردوان بعد از عرض دراز
ملازمت کثیر سعادت صوفیه در او که اسباب از حال فساد حاصل
همیشه متوازه ازین مکملای جسمانی در و معنی آبا و رو حاکم کو بدیده در خشم
والم کما فی طر فطراة ما فینه که در در منصب فوق الاطرافت جبر و غلبت ازین
مستعد بل از نوع محال نیست لکن چون ظهور این امر را کبر و لایع یا بدیده در
۱۱

انبی و بعد از ایزدی تشریح لازم است تا خبر این دو صلا و اول را همه بگویند
 بنمایند نوع از غنیمت است از چند دانش این امیر کافران
 این است که نظر بر نامت این دایره بر صورت و بعد لازم العصور کرده بود
 خوانی و خالی پس نسبت نموده ملک بر رضای السلام فرمود
 استند ضمیر را غنا و توفیق هر عمل کرد و آمده ما شکر است از آن که بود
 با امان و در حیرت آن باد کمالش در دولت و اطفال
 حلقه امامی و امان امارت و مالیت مثلت خاخالستانی
 ملا و محبان بگویند شجاعت سخاوت افضال نام نهایی و مطرات
 مطرات عثمانی بی ما با مال حضرت شهنشاهی سر سزاون و اب با
 بعد از اظهار اشتناقی در یافت موصلت که همی کرد در خط شرح
 این و بیانی بیرون است قشوه ضمیر عطف است تصویر که در می آید
 رطوبت رخامه مواخات تمامه شده بود و بیاض است که فلان و فلان
 در دران که فلان معمول فلان معلوم حکله فلان که لعلت مردم
 مال و خیرت سرکار و ولد در دران معلوم فلان که در امم

مشهور غیر تریک که شایسته لقبه که حسب الامر حبیب القدر فرستاده ملک تو
 سگ است به بود در حسن از منحه و حصول از وخته تاج بود که فرود ای واقع به نامه
 نونیز بوض رسیده شیخ عبدالرحیم بوجار و بخش انجا که در اس نفعه که در باره کور و
 عمره معصوم مذکورم بقید آمد بر جانم طر من خلاص کند از آنها جلیب و لغه که کسوس
 با است هر که در کمس یا در اوله که بلذات و ضم مظهر بو مان در طعم نهان کوفه او
 فرستاد و انور و جلاله برید بدر زنده از حبیب القدر برفش صد و سمیت که قهر و
 فرور به با خط تمام بخا نوبند لقا فقر سار و فرغتم به به علی رضا نامه در
 نامه مذکور تا کند که در فرسخ مذکور در زو امر و کس از خود غایت تمام در اینجا بوی
 هرگاه که خلد رسیده خط تمام بر کاش خط انساب خف در سال نام محرم و ساله سلام
 منقذه کللی که حسب الامر حبیب القدر طبق استغاثه و کما کنتم
 کما مندر ز تیره در با فرسان است نه فرور با خط کما بخت ارقام یافته بود در است
 نیک رسیده فرجه حصول حسب الامر رفیع القدر کنتام مکرر و شجرت شمع در زند یک
 کلا در کجا حاله به لای جون او تعین است نه بود جلاله و تمام احوط بنج فرور در حد و اللان
 شنه بدر اللوم که در اللو با نفعه فرور جمله مذکور منعمه جوتس کولول و رفوعه به جها که در فرجه

چگونه نواز و کز کز نسیم وار و قوم را بخواند و حقد بر سر تمام کلام است
مکتوب محنت را بلو جرب اللام حبل اللقدور و حبل
ملکان که والد متعینه نهاده است سلام آید و در آنجا مایه مشی و مشی مشی حبل اللقدور
که نشسته بود رسد سال و حبل اللقدور است تا مشی مشی مشی حبل اللقدور که مشی مشی
بدر خاندان و اللدیر ده اند محقق که مشی مشی حبل اللقدور و انعام و انعام و انعام
و در آنجا حبل اللقدور و حبل اللقدور و حبل اللقدور و حبل اللقدور و حبل اللقدور
ملک و مشیت و حبل اللقدور
بعینه مشی مشی حبل اللقدور و حبل اللقدور و حبل اللقدور و حبل اللقدور و حبل اللقدور
ترتیب یافته و حبل اللقدور حبل اللقدور و حبل اللقدور و حبل اللقدور و حبل اللقدور
در حبل اللقدور و حبل اللقدور
حبل اللقدور و حبل اللقدور
مکتوب محنت در آنجا و حبل اللقدور
حبل اللقدور و حبل اللقدور
تبارش و حبل اللقدور و حبل اللقدور

کعبه مین نام او بسال بعلت سوره بقید او بود و خلاص نمود او و رفع القدر
و رف نفاذ قهر و غیر هم بود و خلاص میکند آنرا و هر که او را شناسد
خلاص گردد از هر آفتی که باشد تا مین بر او سقیبت او را بقید او بود و در کوم
تحتی غوغا هر چه او را در آن نیت و غیر از او نبرد او نیت هر چه از او نبرد
از خدا خلاص ساخته و الله اعلم بالصواب و الله که موم او را بسال بعلت سوره بقید

که در خلاص نمود نام او بسال بعلت سوره بقید او بود و رفع القدر
کاشن و اولاد و اطفال و راضی است و احکام و استصاحاب و محبت حاجت نیت
صاحبان اولاد و فرزندانش و اطفال و حضرتانند ای شرف و نال اولاد
عور و اطلاع و کلام و از روز و مندر و مضمون و او عتبا هر چه نیت که در کلام
فرط الطاف است اصل و نیت و در حسن از روز و اولاد که آموختن و نیت
و عتبا که نیت در روز و در کلام و در کلام و در کلام و نیت
نیت مضمون و نیت در کلام و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت
نیت مضمون و نیت در کلام و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت
نیت مضمون و نیت در کلام و نیت و نیت و نیت و نیت و نیت

نیت

بناها فرسوده و سوراخ شده در زیر فرسوده لیکن حقیقت حاصل بر کنهات
حکله مخصوص اما در برودن و هوای مان رخوردار طاهر است و کفایت حاصل
حکله بالیه و بجا با وجود این همه ناکسارات با حال هیچ معلوم نشده گذرد
و این مطابق اقیانوس در می آید مانند خبر قبضه در حرا این بجا موجود است
و در محال متعلقه حکله همانکه در رو است مطابق اقیانوس و حصول در می آید لیکن
معامله محال با مانی نواره نواسب که با منسی بسیار است و لغزش به مهندی
تعلقه از سایر بر هم است و هر چند برای اندوختن آن عمر را الله تا کند نماید
اصلاً ناکسارات نمیکند و حاصل در محال موقوف از فرار واقعی نبودند و حقیقت بان جزو قرار
نوشته شده یعنی که عوضها خواهند شد

بر خوردار از محبوبان حیوانه کونوانی واقعه ملده همانکه مکر در عمل امیر الامرای
مفهوم در دین برنج خوراک می یافتند در عمل اما در این راه بر این حال گنیم
ده انار نجوی و دو نیم انار روغن زرد و یک و نیم انار تلخ و یک انار
همه مغز بود و اجالت بجرای می باشد در خون در بطور خاصه که کار و الله است
من غله از آنکه بیست و چهار من تخم و شش من تخم هر دو در یک میزدند و جو سانی

که چیزی تصدق فوق مبارک از نحو خانه نمودند نوشت منتهی که آن را
راست معنی را عوض عاقل است و موجب که امر فسیح القدرها در خود بر آن اطلاع
دهند که مطالبی آن عمل می آید
بر خوردار از نزول حسب الامر

جلیل القدر نوشتند لغت بنامه خواجسته محمد نور که در باب روایت سخن ساد
بنامه میر محمد الله در خوردار و موجب که معنی در لغت جمعیت نواره برای کتب
نه نه است و در و یافته در آن مندرج است که تمام ممالک این آن
نماند از غیر نموده عوض او و کوی ز امور نماید از آنجا که تمام ممالک در نزد و نسبت
معاملات و خورداری ز و موجب از فرود آمدن می رود و خست بنام آن خدمت امینت محله که در لغت
مردود و موجب که معنی است ذاتی ذاتی در فرار است
و از تحقیق تصدق و کار و اتنی او آن را خوردار و واقف اند ما صوره و وسیع دان
مفرد نموده آن را خوردار است معنی را عوض عاقل است

خوردار در بوال حسب الامر وضع القدر نوشتند سبادت و وزان بنامه میر محمد
عز در باب صحت و امانت کما هر کس تن اموال قاضی میر محمد و قاضی محرم
محمد عثمانی باب میر محمد را الله رسیده محمد عثمانی در کتب و روای آن

اول قاضی مرحوم سید باقر کهنه واقع گناه و بواجب نویسن ضبط نفسه برضایتی آن مظهر است
نگاه برداشته و میر محمد رضا میرزا مرحوم ظاهر است که در بار ضبط اموال قضات و وزراء
در آمدن با وجود خبر بودن وزارت حکم و الله صرف تقاضای فتنه و از ضبط اموال شیخ مرحوم برین
مسئله آن مذکور است نه در اول و انو میرزا مرحوم آن سببها نوشتن نفس که از غیور و غیور
رسند بنو گناه سلف و میرزا محمد کفیلو بنو و فحش با و غیره معصیتها رسد ام
رضیع القدر آن سببها طرف تقاضای فتنه فقر را که بنو در غیر بنو و معصیتها
مضائقه نیست که حکم لام بر تفکیک رسیم و حاکم فطرت را مسمیت لار حلاله
اوست از غلبه او و خلل در تحصیل عقیدت و تفریق بین از پنج و شش است
بعد از آن با تفریق از فتنه مولا اهلاد در اینجا خواهد آمد با هر چه
در میان خواهد آمد فقر بعضی کوشش نماید که با تقلل شود و اهلاد هر چه
و بعضی خلاف ایمان نماید و بعضی فقر روید و بشهره ابروی اطلاع با بر
خدا عالمی بنای با آنرا نخواهد بود در این نظام این کارها و تالیف قلوب جمیع
کوشش نماید و خدا که خول و غیره سبب اصلاح طایفه نیست و موی الله که از
آمدن که بجهت منع که بعضی نماید در وقت کوششها است و تالیف نماید و چنان که

مسئله

بنویست آن را قوی نموده بخت اطلاله مندرجوها را حسب الامر رفع القدر
 در این مجلس حضرت اصفیای منیع بهار رویداد و الله روزی از ما بر خوی
 می لاجب حق تووار و یکصد و شصت نوبت مستقیمه تمامه مکتوبه حضرت جعفری و از
 گفته مندرجات که بزرگان تورات نرفتن معلوم و که ختمی پنج
 فرود خسته و فرط هر که مسیحا علیه السلام و حق الله روزی در خسته
 هر چه خست که مندرجات که بزرگان در رفع مکتوبات مطابقت
 بصوم با این قدر الهی . آن بفرمان حضرت اصفیای که
 این جمله که در امالی منیع فی منزل روزی که از آن بفرمان حضرت
 کس خوفی که بفرمان آن بفرمان که بفرمان که بفرمان که بفرمان که بفرمان
 ختمی محکم و کان هر چه که بفرمان که بفرمان که بفرمان که بفرمان
 حضرت که بفرمان که بفرمان که بفرمان که بفرمان که بفرمان که بفرمان
 بر آن الله این جمله که بفرمان که بفرمان که بفرمان که بفرمان که بفرمان
 که بفرمان که بفرمان که بفرمان که بفرمان که بفرمان که بفرمان که بفرمان
 فرستاد که بفرمان که بفرمان که بفرمان که بفرمان که بفرمان که بفرمان

که بخواهد بود مستعد و در وقتی که از سر راه او در راه دور است
 نه آنکه از اندر زبان چه امر است که در امور الله ظاهر شود هر چه امر است
 متباید نام با وجودی که در وقتی که در وقت رفع القدر اندر زبان
 من هم در وقتی که در وقتی که در وقتی که در وقتی که در وقت
 از آنکه از طرف همه احوال که در وقتی که در وقتی که در وقت
 چه که در وقتی که در وقتی که در وقتی که در وقتی که در وقت
 مرفوعه در امر فسیح القدر که در وقتی که در وقتی که در وقت
 و نیز در وقتی که در وقتی که در وقتی که در وقتی که در وقت
 در وقتی که در وقتی که در وقتی که در وقتی که در وقت
 که در وقتی که در وقتی که در وقتی که در وقتی که در وقت
 و لهذا در وقتی که در وقتی که در وقتی که در وقتی که در وقت
 از آنکه از جانب همه احوال که در وقتی که در وقتی که در وقت
 به این حال که در وقتی که در وقتی که در وقتی که در وقت
 غیر از وقتی که در وقتی که در وقتی که در وقتی که در وقت

بخواند و چون در خانه بر کاغذ در بره بر غیر، خاک منبلا
تیره و منحل است در خیابان مکرور از غیر استمالت نام بر حسب در مطور فنر ام الکمل
موضعا برین در خیابان بعد از آنکه در خیابان مکرور بود که در خیابان
زحیم در مکرور مصلوب نشاند بخواهد و آنچه در موصوفون یا در خیابان
صاحب المیناس در واقعش گفتند و نسبت مصلوب زرد و بجزر کنان حکم الکر
و السلام لاک و غیر محال نمل و کلام که ممتنع است لاک و غیر محال دیگر
بعد از ممتنعان که در خیابان در در واقعش غیر از تمام مصلوب در محال غیر موصوفه
معلوم است که در واقعش لاک و غیر در زبان لاک محال است که در خیابان
علیه مظهره منت است که تعداد محبت و اولیای نام دیگر در خیابان ممتنعان
و کرم نیاید مصلوب که با بکر غیر محبت است و ما بر حال امر و محبت است و موصوفه در
محال موصوفه محال محال محال که در خیابان است و اولیای محال محال
و محال که ممتنع است که در خیابان مکرور موصوفه و دیو که ممتنع است که در
بلکه که در خیابان زرد و بجزر است که در خیابان مکرور است که در خیابان
را نند در خیابان که در خیابان محال نمل و کلام که ممتنع است که در خیابان ممتنعان

در اکثر محال اعمال از جناب علی یقین شدند و تعرض محال محصل حضوری
گشت و محال برای سزای نسبت بر کلمات حکما که بنگار و غرضه در امرها بفقیر
صالح گشته فقر اندر باب از مراجع معتمدین صحیح اندیشه تمام در انوار کمال
مان بر خوردار نوشته شده باید که امر است از مفصل معروض بار فیقار
جناب علی عالمیان ماب کرد از مذکور مع تمام نماید و بند و بست محال موقوف
نیز معصیان و کلامی سرکار میمن اما متعلق کرد که خط فقر از مجموع جمع نمود
بر خوردار در باب نخواه جا که نتوانست و عالی نماند که کفران
که فقر موقوف بود بر خوردار در تجرکات نه فالو کویان برود غلیظه
نوشته که در آن بر خوردار فرستاده باید در جمله محال موقوف محال که
خاست از الله و کس نه باشد معوض عا را رسیده بعد از عانت از الله
موقوف معوض سندی بند و موقوف فیصل محال مابقی در محقق است که بجا که خود بخوابد
فرستاده بعد بر سبیده از زور مقابله سرشته و فقر ظاهر شد محال
موقوف در پایا بقره است اندر نوشته میگوید که محال بر نور است که کفر از الله
نمانند بر خواست لافع الهماس و غیره و علی بن بهمن بخان

۳۱۳
میدان

برخوردار از مصلحت کلی در برکنات مذکوره تا سه کار و الا است و برای ادای آن
هر چند که در عهد بدو منصب بل و حصول آن از آنها هیچ نشد و عهد الله بطور مختص
که اگر آنکه آنکه در زمان و الا نشان و مدارای او و احسبت محکمه نوشته بود
که اگر آنکه در برکنات و مدارای مرفومه با و تعلق کسی و در برکنات مرفومه را او
برخوردار از منجحت و مصلحت با پنج چشم الدین برادر خود را با بر

استحصل بعضی مطالب بشکر طوری و اینست که باید که آن برخوردار در کارش
بشکر طوری خواهد آورد

حسب حاجتی مغزول در باب محال جاگیر می منصب خود که سه کار و الا ضبط کرده
التماس نظر خانی گذرانند که در رفیع القدر سه فقره است صدور باید که ما بر
سند خانی وجه کمی موجب از درگاه صاحب نعمت گرفته محال مذکوره را او
و الا بطریق عهد بدو منصب موی الله من ابتدای ملک ریح او و بیست سال هر
مقصود است که کلیه موجب روانه حضور بود که فعل آن پیش ازین نزد آن برخوردار
و مشاهده شده ما با بنفست کردن آن برخوردار بعضی را بعضی را خواهد آمد
و صدور از رفیع القدر اطلاع خواهند داد

بر خوردار که خطی که در نولد ما بخدا نمار و ما ک خروزه فرستاده بود نذر سید و مطهر
ان نعت خود فنی خطی که در خوردار از خوردار بسیار بنی و لذت دار بود اگر چه خیره
ارست همان اما در سیده کین هیچ یکی از خیره مر لوله ان بر خوردار نرسیدند
بدون نام نوش کرده و سار محطوط شدیم
پیش ازین نوشته بود نذر که خدمت استادی ارباب انجا و مل از خصوص
النور و خدمت استادی مال از خیا لعا به نولار ام منور گشت بر خوردار
بر وانه باز یافت جا کبر نولار ام مگور که ورود یافته در ان مندرجه است که موی الله
از منصب بر طرف گشته چنانچه گردان بر خوردار فرستاده شد و ما لغرض
والا ندر خدمت موی الله در اینجا رسیده و خود هم نماده و علی رضا که
اما نشتاه اول هم خان خدمت استادی مال و ارباب انجا و مل ماضیه مانده بود
مشروظا و منور نموده بود و ارباب انجا و مل خود در کار عادل نهادنست و نخواه
و حد تصاف مگور نبت فتنه در حضور کارهای پاک استیضای موی الله ندر گشته
میگو که ان بر خولها را بمنعش و لغرض حاجت و موی الله که امر فرسح القدره است
لان اطلع و دست که کارهای استیضای جاری شود

صورتی که در آن وقت است و اخذنا جان مصدر را که کسر و اولی که بوندیم با نطف
محمد صومالی که یک مصدر و نیز ده بود که نشسته کرد و گاه که در صومالی که در آن وقت از
خداوند پاک است که در آن وقت است و در آن وقت است و در آن وقت است
شده است هم ما را اولی که در آن وقت است و در آن وقت است و در آن وقت است
خداوند در آن وقت است و در آن وقت است و در آن وقت است و در آن وقت است
فرستاده شد در آن وقت است و در آن وقت است و در آن وقت است و در آن وقت است
از آن وقت است و در آن وقت است و در آن وقت است و در آن وقت است
در آن وقت است و در آن وقت است و در آن وقت است و در آن وقت است
محمد صومالی که در آن وقت است و در آن وقت است و در آن وقت است و در آن وقت است
ما را در آن وقت است و در آن وقت است و در آن وقت است و در آن وقت است
محمد صومالی که در آن وقت است و در آن وقت است و در آن وقت است و در آن وقت است
محمد صومالی که در آن وقت است و در آن وقت است و در آن وقت است و در آن وقت است
محمد صومالی که در آن وقت است و در آن وقت است و در آن وقت است و در آن وقت است

رحمتم زرد و کوفه اللذات ان کما والد تغیر بهما تم سلام آنگاه نذر که کما و دفع
بظرا بارافشان . سمانا کشت . امر رفع القدرت و لعل و مخرضان
کما بر آمد کون در دفعه بدیدم در حمله مرقوم مکرر آمد کما
رفور و مکرر به جسم حال نهانه در در کون مکرر و طمانش در راه مایل
مجاهد در مکرر ارجاب تبوی و کلا کما و کما کما کما کما
نظری و شکران باخا و مکرر شد بوی ارجاب در از طمان مرقوم از
حمله کما مکرر کما
از طمان کما
همی تم کما
نور کما
در کما
کما کما کما کما کما کما کما کما کما کما کما
نظر و کما
در از کما کما

۲۶
 برای ارسال حضور لامع النور آن رخوردار قوس شده و معنی مطلب و یک بود
 که در عین حیطه سابق بوده با فعل موقوف داشت که از آنجا که ملوه سابق
 ما حال در اینجا رسیده باشد مباد که آن رخوردار عینیه و حیطه سابق را که عقد
 در آن داخل است از ملوه بر آورده عینیه و حیطه مملوه حال را بنظر عالی گذرانده
 صحیح است که سابق در ملوه و سنا و شاره برای ارسال حضور رخوردار و در
 و آن نمایند بر خوردار اوست نه بودند که بر و آن در کافی حیطه
 ملک مدار هم در باب نخواه جایگزین است و معانی است عقیدت حقانی
 از باب منصب اصل و رضایه مشروط قطع واری و معنی اری نهاده اسلام آباد
 و جایگزین است در اوج عمده ای خواست را الله مع تحب الله فعل که کار عالی بزوال هرگز
 رسیده و آن رخوردار و زوال بنظر عالی گذرانند در نزد و مخط خاص بر آن
 مین گشت که در اینجا حکایت نه خاست را الله برای در است ساختن و
 بدین رجوع است بعد در است شدن عقیدت خواهند گشت بر خوردار
 و اول جایگزینی است را الله و بعد الرحمن مدور از حال با پمانی موافق ضابطه
 درست نموده بر و آن خواهند داد بر خوردار

نوشته بود که فیلدانی و غیره چون اللت اکثری برای آن بر خور دار شماره
 بود و آن بر خور دار نبود و داشت اجناس مرفوعه و خطوط اکثر بر خط عالی گذارند
 و بار با فیکان جناب عالمی کتاب از اجناس نموده گاه داشتند بر خور دار
 اجناس مذکوره که نظر عالی را متبذلک با خوب کردید بر خور دار
 پنج قطعه حکام حضور زبور که در اجناس بده بود و آن بر خور دار در اجناس
 بود در سجد چون اراخاد و قطعه حب احکم صفا در مقدمه صوره اولت
 من بران بر افی آن بر و است نام کنس الله نوشتند و آن بر خور دار
 شده باشد که از آن زور و زور نشد بر خور دار
 نوشته بود که در زور لکنس اکثری عمل مسک خریدگی موضع در مملکت و بود
 معموله بر کله اما در موضع کوس زور معموله کلکله سگازت کلام غیر مضمون
 هو کلی برای کند و توانی بدقت رجوع خاصه و آن بر خور دار بود و حقیقت آن
 بر خط عالی گذارند و بر زور و زور جدا و خاص فرین شد بر خور دار
 بعضی که است در مواضع مرفوعه موافی ضابطه ماکر بر خط خواهند و
 بر خور دار فقر اب و هوای اجمالی است
 مملکت

در کوهها و در غارها بوی مطالب و بوی مشک و بوی گل
 خط و وزل در صبح و در شب و در میان و در احوال نیست در بوی گل
 کوهها و در صبح و در شب و در میان و در احوال نیست در بوی گل
 در کوهها و در صبح و در شب و در میان و در احوال نیست در بوی گل
 و بوی مطالب و بوی گل در صبح و در شب و در میان و در احوال نیست در بوی گل
 کوهها و در صبح و در شب و در میان و در احوال نیست در بوی گل
 آهون اولیا نام معتقد در کوهها و در صبح و در شب و در میان و در احوال نیست در بوی گل
 نفس در بوی گل در صبح و در شب و در میان و در احوال نیست در بوی گل
 موز و در صبح و در شب و در میان و در احوال نیست در بوی گل
 در صبح و در شب و در میان و در احوال نیست در بوی گل
 خود بوی گل در صبح و در شب و در میان و در احوال نیست در بوی گل
 کوهها و در صبح و در شب و در میان و در احوال نیست در بوی گل
 کوهها و در صبح و در شب و در میان و در احوال نیست در بوی گل
 کوهها و در صبح و در شب و در میان و در احوال نیست در بوی گل

اصلاح در آوردن معاملات صورت بران مرتب کنند و حاشیه آن که
 سخن و افرین در مقدمه کفایت رسد و غیره مغفرت بران و حاشیه العاقبت و عطا
 شدن خلعت فاخره و خطاب هائمت و معنی بنا چندی در آن و راجع باشد که
 در آن مندرج بود ما ان رخورد از جهت فرموده اند بعد مطالعه آن امر عالی ^{مصدور}
 بهست که برای موافقت داشتن صورت بر دولت ملک بر منی فقر
 بر کار مندرج رخورد از این نامه عینی کلمه که فرمان و الا نشان برای مطالعه و محط است
 و مضمون حاشیه مان رخورد از جهت فرموده اند تخص غماص و سنده بوار ^{است}
 و صورت بر دولت ملک آن است که مفرقی هیچ گونه حال رخا باز سنده ملک آبادان
 گردد و کرد اوری مانو حسب از قرار و افعه بوفت شده باشد بر رخورد از
 افراد حسب از زمانی زمره اسد الله زمره اسد الله هر کس
 بر رخورد از بانی تکلام که در مبره اسد الله زمره اسد الله هر کس
 نشانی و در باب تحصیل غنیمت و کس و خرج است نه بدی که مطابق دست خط عا بر نوشتن
 سقیف بدرگاه مع موافقت داشته اند بر رخورد از چون حسب الامر ^{القدر}
 در آن سادگی گشت بهما منویس به خاص بنام فقیر صادر شده بود است بران برای

۵۱
ظاهر است که در بیان خوبی و خیرت ابو الحسن زر مکروره سالنامه
مجلس مؤذنه اندوخته ای آن مبلغ دیگر نیز تحصیل آنها در راه کسب
شدن و اصلاح نخل کورمان مر بوره اگر چه بی مانی خواهد بود اما اولی
نمود و آن بر خوردار اینست که بحقیقت این مقدمه بواجبه رسیدن آن از روی
کافی مفصل میرالاس پیش از زوار و راسته بر وجه زر مکروره ابو الحسن
و در بیان ضرورت لازم داد خواهد بود اما باز خواست و نیز نوشته بود که
بنا بر مجتهدان و متکلفان مانع خود از مادت میر محمدی نوشته در اینجا
فراستاده و آن بر خوردار که از معنی را عوض عالی رسانند از فرج القدر
صادر شده که از موافق ضابطه است لکن ایدارند چنانچه آن بر خوردار
تحقیق همانند اگر صغیر خواهد بود و گناه خوانند و داشت بر خوردار در فعل مساک
که در اینجا نوشته اند اسم مرمیدی ملا فید ولد الفایم سداز از جمله مسلم
بنمود که مکروره است باید که آن بر خوردار حقیقت بی مروتی تحقیق نموده در صورت
که مشت را البته معجزات مساک و پاکیزه است از البته موافق ضابطه نقد و له
در وقت کجا دارند بر خوردار از روی و فایح تها را لکامانی ظاهر

و این دو سال و اخیر از من است تا هر چه در این بود فقط ز می آید بعد
 بر نشین طوابع آن خوانند در سال از خولها که هر که اولی
 بود خان مشرف است و هم که بر رویه نیز آن از خولها نیز همانند نوشته
 یکس فصل در است و در است هر که در هر دو اول است تا هم
 بر با هر که آن هر که ضبط خواهد شد نفس نفاط طوابع آن خواهد و سال
 از خولها است که نوشته بود که شرح ما در هر مملوک کفار

داشت آنکه عالم و عالمان با ایشان و هر که در اولی ضبط اول
 علم بن و ابراهیم بن نام از اخبار صالحان نه در اینجا رسیده
 و این شرح هم نه حال توان از خولها را که بود و تعالی آن فرموده
 که مان از خولها از ظاهر بر روی آن نفاط و یک بود شده در اینجا و سال
 در هر دو سال که با هر که در نوشتن و اللاتشان در اینجا خواهند نوشت
 اولی طابق و بعضی خواهد کرد بر خولها در اول

و بعضی از محمودان که گفته است اولی که است در است و نیز
 و شرح و هر که از آن محال و اولی که از آن است که در است

حکمه نورانی است بمقتضای حرارت نور در اجزای موافق ضابطه و قهر حلاله
روح معنی امدانک شمشیر ابدی مسلح نور است و خواب خردی نور در این
نوشند و مطابق آن در این نور و بصورت خواب خردی نور در این
نوشند خرد عامه حکمه مطوره بر خواب و اجزای این
مباح شمشیر در خواب حکمه مطوره در اجزای این خواب و در
و بست هر از این عنوان هندی و در اجزای این خواب و در
مطابق امر عالی در خواب را بخند خواب که در اجزای این خواب
مسلوم شد مسلح نور است که مطابق امر عالی خواب خردی نور در
نفس اندر خواب که بر خواب و اجزای این خواب و در
بیش در انقضای سال از در و بصدت حکمه مطوره که در اجزای این خواب
صورت گفته است طوار و اصلاح و غیره سر زنده کا خدایان نور
در این حال خود مدینه خانه و الله سر و در این حال که در اجزای این خواب
و چون در این حال که در نور و در اجزای این خواب و در
مسلح که در این حال که در اجزای این خواب و در

غنم و لوم و سایر عیال بنام خود ز مال مشخص جانو برش نشوند و در آن
 بقدر آنکه در آن کرده بقیه با اولیای غیر خود کفایت نکند و حال آنکه ضابطه
 باشد که اگر این پیش از آنکه در آن مال صورت کفو
 محله آن مال این منظور است نموده بفرستد و لایحه آن
 و عیال و منج شرف الدین محله عرض متعلقه است که با مال
 بگذرد و مال در این بفرستد و لایحه آن در آن
 در محله خود منوط است غنم و لوم که در مال عیال بنام خود
 ز مال مشخص جانو برش نشوند و در آن محله خود مال
 بنام عرض مال منور و ز مال هر کس عمده دارد که حاصل غنم
 و لوم ز مال مشخص منور و در آن محله خود مال بنام خود
 و هر کس در لوم و ز مال بنام خود عمده دارد که بقدر خود مال
 یافته که در محله مال منور و ز مال محله متعلقه خود مال
 غنم و لوم محله مال مشخص منور و در لوم خود مال منور و ز مال
 لوم محله مال منور و ز مال بنام خود مال منور و ز مال محله

بناختن در آوازه عابدی که هر که نهد و داخلین مویک زند
و در بعضی سزاواران هم من سبب بود و بنام خدا که در میان توهار
مندان که در کسب و در صورتی که در میان مویک زند
غنیمت است او هم در محراب این مصلحت مویک زند
حکمت گفتو در این مصلحت در میان مویک زند
و در میان مویک زند مویک زند مویک زند
با و تا نماند مویک زند مویک زند
هر که در میان مویک زند مویک زند
طایفه در میان مویک زند مویک زند
هر که در میان مویک زند مویک زند
مویک زند مویک زند مویک زند

که کفای موم ظاهر شد در عین حال که بنفشه بیخمان موم محو می نماید منصف در اندیشه
 نخواهد جا که از کفای موم نور که همان موم است اولی در اولی که در اولی که
 شد موم را که محضه که در دست که اولی و موم محو می نماید در کفای موم را که
 معنی در کفای موم که اولی که در کفای موم که در کفای موم که در کفای موم که
 روفی که بعد از کفای موم که در کفای موم که در کفای موم که در کفای موم که
 موم در کفای موم که
 نرفته که کفای موم که در کفای موم که در کفای موم که در کفای موم که در کفای موم که
 کمالی که در کفای موم که
 بود موم در کفای موم که
 موم و کفای موم که در کفای موم که در کفای موم که در کفای موم که در کفای موم که
 در کفای موم که در کفای موم که در کفای موم که در کفای موم که در کفای موم که
 اینهاست که در کفای موم که
 از زمین با کفای موم که در کفای موم که در کفای موم که در کفای موم که در کفای موم که
 در کفای موم که در کفای موم که در کفای موم که در کفای موم که در کفای موم که

عظمتی که در هر صورت در هر حال است
فکر کن که در هر حال حکم در هر حال
و همچنان که در هر حال است
مضامین را در هر حال است
حکومت را در هر حال است
سند را در هر حال است
در هر صورت در هر حال است
علم را در هر حال است
و در هر صورت در هر حال است
فکر کن که در هر حال است
و در هر صورت در هر حال است
فکر کن که در هر حال است
و در هر صورت در هر حال است

بجا که در حدیث و عقاید آن حضرت عنوان بجا که در حدیث و عقاید آن حضرت
 بوضوح اینجاست در روزی که بعضی معصومین به بوسه دادن به حضرت زین العابدین
 علیه السلام می نمودند در بعضی از این اعمال خوار آمدند و در کوهان
 کمر درین روزها تا تو شی آن نور اللطیف بر بندگی و خطوط که در این
 و آن میباشند ما همه را در حدیث معلوم نماید و بسبب آن که زندگانی
 متواتر نیست مدام میسر می آید بگوئید که در حدیث حکم
 از طرف ائمه است که روح انسان در بعضی از روزها و در بعضی از روزها
 که در اول روز در آن کس ظاهر می شود اول از معصومین که در حدیث
 و حدیث بود در معصومین در روزی که در حدیث و حدیث بود در معصومین که در حدیث
 معصومین و اول آن در حدیث و حدیث بود در معصومین که در حدیث
 از روی اینست که حدیث است که در حدیث و حدیث بود در معصومین که در حدیث
 اندر کس که در حدیث و حدیث بود در معصومین که در حدیث و حدیث بود در معصومین
 و ما که در حدیث و حدیث بود در معصومین که در حدیث و حدیث بود در معصومین
 که در حدیث و حدیث بود در معصومین که در حدیث و حدیث بود در معصومین

۱
سید مرتضیٰ معین‌الدین سید نفیسه در موعی الله ما کوم و کوری انجودک و انجودک
و خافنا فاما بر و سال و در غرض که هر قدر که خداوند می‌خواهد که از سخن
مانند این معنی که است در خداوند است و الله در آنرا که انفعال است
کارند که است که حکم او آن است که بود که بود که نیست که است که در موعی الله
و هر قدر که یک است که
در موعی الله است که
و سخن در همه اسلام اگر کسی از این معنی که است که است که است که است که
رو می‌سازد که است که
م‌کود که است که
اقتد و آنرا که است که
آنست که است که
و او است که
از طرف که است که
م‌کود که است که

عنه لفظاً

ندیده فکلا که حکایت اولی قبولت آن ندر خط گوید و در مسدود
هفته شش ماه از خواب و دخل باطن در آنکه طوره نماز بر کمال برادر که
مرد بزم هم دست مطورده شد آن کوه را عین نوح علی بن محمد
عقله و کمال حکم کوه در زمانه نوح علی که حکم اولی
در ایمان مرقوم نبوی و در محاکم بر کوه نوح قصه روحانی می نمود
سابقه قول اولی خالصه و الله متقون و محاکم ندر بنویس ای کوه اولی در محاکم
مرد بزم کوه نوح و معاصر می نویسد ای بنویس کوه نوح
موسس اولی علی بن احمد زاهد امام خالصه و الله مع علمه نوح علی بن محمد
ندید از نوح علی که حکم اولی در زمانه نوح علی که حکم اولی
روحانی اولی نوح علی در آنکه نوح علی که حکم اولی در زمانه نوح علی
هر که در وقت نوح علی که حکم اولی در زمانه نوح علی
عوضه هر که در وقت نوح علی که حکم اولی در زمانه نوح علی
اندک کوه نوح علی که حکم اولی در زمانه نوح علی
مخصوصا کوه نوح علی که حکم اولی در زمانه نوح علی
مال و کوه نوح علی

متخیر و لا یتسبب رفعت و کف در کف و سح و کلس ^{۶۲} _{مستقیم}
سطح آن وقت رسیدن کس رکنات را که در کف است در مرتبه کفیت
رکنات مبدی از آن مصلحت کف می آید و از روی کاعدا محال در کف است
مفوق و فیله از طوبی ارسال می شود مبع منت اکل و متعدد در جمع
رکنات مرفوع در فو اوله لدا وقتیه در داخل کف و ظهور کفیت
جمع محال مرفوع از روی کاعدا مفضل از کف و مبع کفیت کف از کف آن مفضل
توقف در دست کفیت و اندیشه کاعدا مبع در اندیشه کفیت کفیت
مفوق مبع و آنچه از موصول نفوذ از راب در روف طرکات مکرر کفیت
این با کف و اینها را این که مصلحت ای کف در کف و دیار است
سح مکنه این دست کف مصلحت کند سح ای کف است از کف
مفوق تحقیق کفیت مکرر و کفیت مبدی و کفیت مبدی و کفیت
مفوق مبدی
ایس مبدی
کفیت مبدی مبدی مبدی مبدی مبدی مبدی مبدی مبدی مبدی مبدی

روز و مهر ساله نهم و موصی در کفایش از عمل آرزو در کمال دولت
بگفتن فریب و کجی نماند موصی در کفایش از عمل آرزو در کمال دولت
تا این بنام صورت نظام باید و کوی آور از زو و جسم ملا عمل وقت است
و بعد و صبح بیکه هر کدی سر از زو و کاعده صفا که منزه از شایسته است
زمدلان و قالی کویان بخند و کد نام کما موصی کجی نعم در آله هر چه نضرت او
مانند سید و در بار خودت نماند کجی او را من و کجی هر چه از نام و کجی
در شهر موصی از زو و کجی از زو و کجی در صفا محال باب که در نام
از کار کجی که کجی خان در طوطی کجی کم و الله نضرت موصی نماند
خان را نماند و کجی که نام موصی موصی در کار و الله نضرت موصی
کجی کجی کم کجی مماند نام موصی کجی در صفا محال باب که در نام
نصع دام نضرت رسانند و صورت و نضرت است از زو و کجی نماند
آن در موصی نماند نضرت موصی موصی در نام کجی در نام کجی نماند
موصی کجی آن کجی نضرت موصی در موصی در صفا محال باب که در نام
نفا و نضرت موصی مماند آن کجی نماند نضرت موصی نماند

در حال درام های منور بوجه مطابق سند در حواله آن رفتن است بر سر کار و الله
 ضبط نماید و مال و حسب انرا بوقت کو آورده و خفته بکار و عود و عود خندان
 درین باب بکلیت در همه مصالح مملکت است و بعد از آن است که آید
 محوطه باشد که مخفی نماید در هر روز بملاک شمال از ابرو بر آن مملکت و طبع جمع مهره
 سر رشته کار عدالت با لایحه و در هر یک از اینها و تصدیق است من بعد در این سخن
 مانی مملکت معنی و اظهار فرمودن اگر رعایای آنجا استم و تعدی
 همان سال است و در آنکه به میگرداند فوج در آنجا و گمانش نفون میگرداند در زمان
 در هر سال در آنجا در هر حال در حال صدمه و الله در حال در حال که با آن است
 و در حال در حال صدمه و الله بگویند و زبیده آند و در هر یک است کون با اینهای
 انما بام تقدیر و الله در هر سال است ^{۶۶} و در الله و قبول کون
 موجب الله است و در کتاب است و در هر سال است و در هر سال است و در هر سال است
 و انصاف آل ارباب است و بعد از هر مصلحتش بوجه آنچه میاید
 و کاه در هر سال است و در هر سال است و در هر سال است و در هر سال است
 خود درست که در هر سال است و در هر سال است و در هر سال است و در هر سال است

باید و اصلش کلمه تفاوت در است و در خلاصه آن بهر کنند
 در باب جاکویم در فقه معلوم نیست در اصل به است و جاکویم در
 که اندر محاکم و کتاب خود که در آن فقه است و در آن است
 نماید و آنچه در راه ارسال فقه معلوم است و در آن فقه که در اصل
 شرف که در آن فقه معلوم است و در آن فقه که در اصل
 مسیح بنفذه در راه ارسال فقه معلوم است و در آن فقه که در اصل
 در آن محاکم که در آن فقه معلوم است و در آن فقه که در اصل
 فقه معلوم است و در آن فقه که در اصل
 بقصص و قصص الوصای از کتب و در آن فقه که در اصل
 آن فقه معلوم است و در آن فقه که در اصل
 در آن محاکم که در آن فقه معلوم است و در آن فقه که در اصل
 در آن محاکم که در آن فقه معلوم است و در آن فقه که در اصل
 فقه معلوم است و در آن فقه که در اصل
 فقه معلوم است و در آن فقه که در اصل

در آن محاکم
 ذخیره انوار